

Előzetési feltételek  
helyben házhoz hord-  
va vagy vidékre postán  
küldve:  
Egész évre 6 frt — kr  
Fél évre 3 frt — kr  
Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések díja:  
□ centiméterenként 3  
kr. Kereskedők és gyá-  
rosok külön árkedvez-  
ményben részesülnek.  
Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttár sora 20 kr.

# KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői iroda

kiadóhivatal:

Nagyenyedi Könyv-  
nyomda és Papíru-  
gyár Részvénytársaság  
Főter 38. szám alatt,  
hova úgy a lap szelle-  
mi részét illető köz-  
lemények, mint az  
előfizetések és  
hirdetések bér-  
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-  
nak vissza.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

## Visszapillantás.

A nemzet egyetemét a lelkesedés má-  
mora állandóan hatalmában tartja. Akik  
a három évtized előtti történet dolgokra  
vissza tudnak emlékezni, azok mondják,  
hogy a koronázást megelőző és azt kö-  
vető napokban volt hasonló az országos  
hangulat. Nem is hisszük, hogy ennél  
kisebb példára hivatkozni lehetne, hi-  
szen azóta alig volt még egy olyan  
időszaka közállapotainknak, amelyben  
hasonló, szinte ünnepiesen emelkedett  
hangulat lebegett volna egész közéletünk  
felett.

Az ilyen időszak nagyon alkalmas az  
elmékedésre; mint a magas hegy-  
csucsra hosszas fáradság után feljutva,  
megpihenve szétekínthetünk a messze  
elterülő vidék feletti, azonképpen most  
a hosszas, nagy küzdelmek árán elért  
nagy sikerek magaslatáról tekinthetjük  
végig azt a széles, rögös területet, ame-  
lyen keresztül-kasul törve, erre a ma-  
gaslatra értünk.

Mennyi nehézség, mennyi küzdelem,  
mennyi keserűség, mennyi erő, mennyi  
elszántság, mennyi bátorság! Hogy a  
legnagyobb nehézségen és a legnagyobb  
sikeren kezdjük, hasonlítsuk csak össze

azt az érzelmi szakadást, amely ezelőtt  
harmadfél évvel az uralkodó és a nem-  
zet közt fennállott. Sajnos félreértések  
ásták meg és gonosz, ármánykodó ke-  
zek szélesítették azt a szakadást, amely  
közöttünk tátongott, mindnyájunk nagy  
fájdalmára.

A csüggedők és a pesszimisták akkor  
áthidalhatatlannak látták ezt a széles,  
mély, sötét szakadást. Csoda történt,  
hogy azóta ez a szakadék be van te-  
metve, mintha sohasem lett volna? Nem  
csoda, hanem igaz hazafiak böles, bá-  
tor, kitartó és önfeláldozó munkájának  
az eredménye. Aki emlékezni tud és  
akar, annak nem kell megerőltetnie  
magát, ha el akarja gondolni azt a sok  
bizalmatlanságot, amely felülről fogadta,  
s azt a tömérdek gyanúsítást, amely  
alulról üldözte báró Bánffy Dezsőt és  
kabinetjét, miközben a nemzet és ural-  
kodója közt a hagyományos harmonia  
helyreállításán dolgozott. A bizalmatlan-  
ság, gyanúsítás, szidalmak és becsmér-  
lések emlékét talán elhomályosíthatja  
most a siker fénye és a hazafiai érdem-  
nek felemelő öntudata.

Az a kormány, amelynek aránylag  
rövid vezetése alatt oda fejlődtek az ügyek,

hogy a teljes meghasonlásból az ér-  
zelmi egységnek eddig még sohasem  
ismert teljessége lőn; amely minden  
hivalkodás nélkül, frázis nélkül olyan  
nemzeti vívmányokat eszközölt ki, ame-  
lyekre kis idő előtt még csak gondolni  
sem mertek s amelyekről tudva van,  
hogy az uralkodó legszemélyesebb akara-  
rata nélkül sohasem jöhettek volna létre:  
az a kormány nyugodt önérettel tekin-  
het vissza a sokszor tövises utra, ame-  
lyet eddig megfutott.

Harmadfél év előtt még teljes meg-  
hasonlás és most teljes megértés, egy  
sereg nemzeti aspiráczióknak önkényes  
kielégítése a korona részéről.

Harmadfél év előtt ki mertte volna  
gondolni, hogy a magyar tisztképzés  
ügye oly hamar s egy csapásra dülőre  
jut? Ki mert volna arra gondolni, hogy  
egyszer csak aktuális lesz a honvéd-  
tüzérség szervezése? És ki mertte volna  
megálmodni azt a káprázatos tündér-  
álmot, amely most ime valóság képeben  
boldogítja a nemzetet?

A nemzeti örömmámor eme magasz-  
tos napjaiban báró Bánffy Dezső és ér-  
demes társai a munkában fölemelő ön-  
érettel gondolhatnak a szenvedett sok

## TÁRCZA.

### Tul a siron.

— A Közérdek eredeti tárczája. —

Ott feküdt betegem, halovány kezecekeit  
egymásra téve, Örsike. Egész estve lá-  
zasan tépelődött önmagával . . . Vegre bá-  
gyadtan hunyta le szeméit . . . Aludni lát-  
szott.

Ketten virasztottunk mellette, én és az  
édes anyja. Késő éjszaka volt, de álom nem  
jött a szemünkre. Némán hallgattuk Örsike  
szakadozott lélegzetét. Olyan szépen aludt,  
mintha angyal ringatta volna el! . . . Én  
egy távolabbi asztalnál feleje voltam könyö-  
kölve. Az anya melléje borulva . . . Bar-  
merre néztem, fáradt tekintetem egyre  
csak rajtuk nyugodott, míg a néma csend-  
től meg-megrezentünk és egymásra néz-  
tünk . . . majd Örsikére, kire a beborított  
lámpa rózsás fényt vetett, úgy világítva be  
a kis szobát, mint nyáron a völgyet a nap,  
ha alkonyatkor piros tüze a hegy ormáról  
visszaég! . . .

Nem volt testvérem, rokonom sem Örsi-  
ke. Családtagnak tekintettek ugyan a  
háznál, mint nevelőt, de csak vendég vol-  
tam, állandó vendég, most szomorú én is,  
mint ok! . . . Nem tudom, az öröm talán

nem is olyan közös, mint a bánat! . . . Job-  
ban lehet talán fájlalni a mások bánatát,  
mint a mások örömeiben szülni örömet.  
Legalább nekem úgy tetszett ekkor, mintha  
kihalt volna minden igaz örömem, csak  
azert, mert nekik olyan fájó bánatuk volt.  
És úgy át tudtam érezni mindent, de min-  
dent . . . amit a bánat, szomorúság és fájd-  
alom teremthet akkor, mikor még a ne-  
maság, a síri csend is, a gyönyörködés is  
fáj . . . mert nekünk az is fáj, hogy oly  
síri csend volt körülünk és hogy úgy aludt  
Örsike, mintha angyal ringatta volna el! . . .

Nem volt senkim, semmim sem Örsike.  
Én benne csak a tizenhatodik tavasznak lát-  
tam haldokló virágát és . . . gondolatom  
hirtelen olyan messze, messze, anyyifelé el-  
járt s az életnek és halálnak annyi tarka  
képzete foglalkoztatta lelkemet! . . . Eszembe  
jutott a vadrózsa ott az utszélen. Azt senki  
se bántja. Senkinek se fáj, ha hervad; senki  
sem örül, ha virul! és azért mégis a vadró-  
zsa, csak hervad és virul! Amelkül, hogy  
tudná, miért hervad, miért virul? . . . Örsi-  
ke ennél is elhagyottabb! . . . Hiába  
vaanak anyyian, akik örülnének ha arczán  
az élet rózsája virulna, és ha hervad, hiába  
fájlalják anyyian. A vadrózsa virulhat, senki  
sem tpi le virágait, elhullatja magától,  
hogy tavasszal ujjal cserélje fel. De a ti-

zenhatodik tavasznak rózsája ha lehull egy-  
szer Örsike arczáról: fakad-e ott még  
ujabb bimbó valaha? . . . Talán, tul a si-  
ron! . . .

Mig e gondolattal magamba mélyedek, ki-  
nos érzélem fogott el, ha a betegre és róla  
az édes anyára néztem: az ártatlan szép  
betegre és a megtört, csüggedt édes anyára.  
Hosszasan nézte Örsiket, azután rám tekin-  
tett, szólan akart, de valami elyomta szá-  
vát, csak a könnyei peregetek sűrű cseppek-  
ben a párnára, hova visszaborult.

Örsike mind mélyebben aludt. Jó ideig  
nem zavarta a láz. De az álom nem vett  
erőt rajtuk, mintha sejtettük volna! . . .  
pedig az orvos csak az imént mondá, hogy  
ha szünnék lázai és elszenderülhet, bizha-  
tunk.

— Mamám! . . . — szólalt meg lassu  
haugon Örsike.

Egymásra néztünk.

— Álmodik . . . Bizonynyal álmodik! . . .

— Mamám! . . . Mamám! . . . — nyö-  
szörögte tovább és idegesen, sebesen kapko-  
dott ide, oda.

Mozdulatlan maradtunk, nehogy felköltünk.  
Anyja fölébe hajolt, gyöngéden csókolgatta,  
altatta, ringatta.

— Szólj édesem! . . . Szólj lelkem, szólj!  
Álmodtál valamit? . . . Mit álmodtál? . . .

bántalomra, az eivégzett heroikus munkára és elmondhatják:

Ezért érdemes volt fáradni, szenvedni!

Másolat. 2749/IV—a. szám. M. kir. belügyminiszter. Körrrendelet Valamennyi vármegye közönségéhez. Ugy a községi háztartás érdekei, mint a vadászat okszerű gyakorlata szempontjából hátrányos lévén az, ha a községi vadászterületeknek az 1883. XX. t.-cz. 3. §-ában kötelezőleg előírt bérbe adása iránt, akár nyilvános árverés alapján, akár nyilvános árverés mellőzésével, szabad kézből történt bérbe adása útján megkötött lérszerződéseknél jóváhagyása körül nagyobb késedelmek fordulnak elő, mert addig, míg a vadászati bérszerződés jogerősen jóváhagyva nincs, a bérő a vadászatot a kibérlet területen jogosan nem gyakorolhatja, s ebből kifolyólag a bérő azon időre, amely bérletből a bérszerződés jóváhagyása körül előfordult késedelem miatt a vadászat gyakorlására való jogosultság hiányában eltelt, a községtől a bérösszeg aránylagos megtérítést követelheti. — mindezekre való tekintettel felhívom a törvényhatóságokat, intézkedjék az iránt, hogy a községi vadászterületek bérbe adása iránt akár nyilvános árverés, akár szabadkézből való bérbe adás útján kötött bérszerződéseket, az előbbi esetben a vármegye alispánjához, az utóbbi esetben, az alispáni jóváhagyást megelőzőleg, a szabadkézből történt bérbe adásnak községi háztartási és vagyoni felügyeleti szempontokból való elbírálása végett a bizottsági közgyűléshez, a felelősségi határidő lejártá után minden késedelem nélkül beterjesztessenek, s legyen ügyelettel az iránt is, hogy a bemutatott bérszerződések a most megnevezett hatóságok által minden késedelem mellőzésével elbíraltassanak, nehogy a bérők a késedelmes eljárás folytán a vadászati jog gyakorlásában indokolatlanul akadályozva legyenek, s ez által a községek közjövödelmeikben károsod-

Órzsike mereven, reszketve nézett anyjára. Szólani nem volt ereje, de mintha eleget, mintha mindent látott volna, lehunytá újra szeméit és elaludt — melyen, nagyon mélyen! . . .

\* \* \*

Másnap a kis harang elsőnek vitte el a fájó hirt, hogy egygyel újra több van azon a helyen, ahol száz meg száz is kevés! . . . A helyet kimérték. Mi lesz vele ott? . . . Virágos szemfedelére tompán dübörgött a föld. Mi lesz vele ott? . . . Nem hazugság-e, hogy túl a síron újra élünk? . . . Hanem miért patakzott az a sok könny arra a könnyörtelen földre, ha ő csakugyan boldogabb hazába jutott, hol — mondjuk — nincs fájdalom, nincsen szenvedés?!

Mi lesz velünk? Mi lesz belőlünk? „Ha véglegesen megsemmisülünk, úgy miféle esetben komédia az élet a maga küzdelmeivel és eredményeivel? Ha halhatatlanok vagyunk, mit fogunk mivelni a végtelen örökkévalóságon át? . . .”

Két föltevés lehet. Ha meghalunk: vagy feltámadunk, vagy nem! Ha nem támadunk fel, úgy miért élünk egy pillanatra is, hogy örökre meghaljunk? . . . Ha feltámadunk, miért halunk meg, hogy azután egyebütt élünk, mikor élünk itt is olyan édes, olyan

dast szenvedjenek. A jelen rendeletem folytán tett intézkedésről jelentést varok. Budapest, 1897. szeptember 7-én. Perczel s. k.

Sz.: 13594/897. Alsófehér vármegye alispánjától. Valamennyi járás tkt. főszolgabírájának és mindenik város tkt. polgármesterének. M. kir. belügyminiszter úr önmlga fenntartott rendeletét tudás és pontos mihez tartás végett közlöm. Nagy-Ényed, 1897. október 9-én. Csató János kir. tanácsos, alispán.

### A dualizmus és Magyarország.

A Magyarországon utóbb lefolyt nagyjelentőségű események horderejét a németországi közvélemény legtekintélyesebb része elismeri és ezekhez igen figyelemreméltó kommentárokat fűz. Erről a témáról a berlini National-Zeitung közelebről „Magyarország és Ausztria” című alatt első helyen cikket közöl, melyet most a Bud. Tud. magyarra fordítva a következőleg reprodukál:

„Ritkán emlegették annyit a magyar fővárost, mint az őszszel. Nemesak látszólag de a valóságban is Budapestet kell ez idő szerint a Duna-bírodalom tulajdonképeni fővárosaként tekinteni. Külső és belső okok idézték elő e változást. A császár és király magyar fővárosában fogadta a német császárt. A magyarok ezen látogatásnak a hármasszövetség mellett tüntetés jelleget adtak, amely tüntetés annál hatályosabb volt, mivel a Lajthán-tul akadtak hangok, amelyek ezen szövetség ellen nyilatkoztak. Ez adta meg a német császár látogatásának a különös színezetet és ennek az utóhatása mutatkozott meg akkor is, mikor a román király a magyar fővárosba bevonult és szintén tanúsította csatlakozását az osztrák-magyar békepolitikához. A német császár látogatása Magyarországra nézve meg egyéb következményekkel is járt. A német császár feiközöntőjében a magyar kultúrtörékvések sikerét felette hízegő módon elismerte. De a külső eseményeken kívül belső mozzanatok is közrehatottak abban, hogy Magyaror-

jó vala anélkül, hogy elvágytunk volna innen!

\* \* \*

A lélek problémája sokat foglalkoztat, ha magamban vagyok. És foglalkoztatott álomban is azon az éjszakán, mikor beföldelték azt a keskeny helyet fölötté . . . és láttam újra, jól láttam, amint virágos szemfedelére dübörgött, hullott a föld és omlott a könny. Láttam a visszatérő gyászolókat, a népet feketében, azt a kis helyet friss halommal! Mindent, mindent jól láttam, ami volt! . . . De olyan kínos volt ez az álmom, hogy nem vihettem oda, bár csak egy pillanatra, oda, ahol őt hívém, Órzsikét! . . . Mint szerettem volna pedig bár csak álomképben, bár csak pillanatra látni őt, azt az ártatlan lelket a csillagos égből, a végtelen örökkévalóságban, az angyalok között, a boldogok hazájában úgy, ahogy egykor játszadozott velem, körülöttem; azzal az úde arccsal, azzal a gyermekek, édes kedélylyel! . . . De szárnyaszegett madár lett az álmom és én nem láthattam egyebet, csak azt, amikor ott feküdt betegen, halovány kezecskéit egymásra téve, és azután úgy, mikor a beborított lámpa az elhaló arcra rózsás fényt vetett, úgy világítva be a kis szobát, mint a völgyet nyáron a nap, ha piros tüze alkonyatkor a hegy ormáról viszszaég!

Bedő Árpád

szágnak kiváló helyzetet a monarchiában megszilárdítsák. Semmi kétség a fölött, hogy a legutóbbi hetek igen nagyon bensővé tették azt a köteleket, amely Ferencz József királyt és Magyarországot egybefűzi. Ez ebben annál mélyebb és tartósabb hatást keltetett a tisztelet és rokonszenv megnyilatkozása az ősz fejedelemben, mivel Ausztria szerencsétlen nemzetiségi vitája s állapotainak bomladozottsága kétszeresen ervenyre juttatta a magyarok loyálisát. Magyarország Ausztriával szemben a belpolitikai szilárdítás és állandóság képét tárja fel. Magyarország e pillanatban tényleg legerősebb, sőt egyedüli támasza a dualizmusnak, azon államjogi köteleknek, mely a két-törös monarchiát egybekapcsolja és valóságos nagyhatalom jellegét adja neki.”

A cikk ezután a kiegyezési provizorium esélyeivel foglalkozik, majd így folytatja: „Magyarországnak nagyon is érdekeiben áll az, hogy Ausztriában a nemetség ne essék teljesen áldozatul a szlav-kerikális federalizmusnak. Magyarország megteheti azt, amit idegen állam nem tehet: segítségére siethet a nemetnek Ausztriában nemesak erkölcsi, hanem gyakorlati támogatással. Magyarország nem nehezheti nyugodalmasan, hogy a federalizmus Ausztriát megbontsa s megbenítsa, nemetségét megfojtsa s megsemmisítse; nem a nemetek iránti szeretetből, de önfentartási ösztönből is védenie és erősítenie kell a magyar államnak Ausztria dualisztikus elemeit. Az a domináló állás azonban, melyet Magyarország ez őszszel elfoglalt, alkalmasint tartósabb politikai alakulásnak válik alapjává.”

### A Testgyaaroló- és Korcsolyázó-Egyesület.

A czimben jelzett két egyesületet nem kell pusztán a szórakoztatás czéljai szerint megítélni.

Városunk intelligens közönségének nagy része a teli idő java felét szobához kötött munkában tölti el. A hivatalszoba levegője pedig, mely köztudomás szerint nem szokott az éltető ózomban bővelkedni, az íróasztali munka természeté, a fárasztó szellemi foglalkozás mind közreműködnek arra, hogy a hivatalnok-ember arca halvány, izmai ernyedtek, vérkeringésének és szerveinek működése rendetlen, testi ereje fejletlen és gyakorlatlan, termete és mozdulatai nehézkesekek, kedélye állandóan lehangolt legyen, vagy a faradság és egyoldalú munka szülte idegesség végletei közt tevelyegjen. Mindezt első sorban a vérkeringés pangása, a kellő mozgásnak és jó levegőnek hiánya okozza. Arra pedig nincs mindegyiknek sem ideje, sem költsége, hogy a vadászat és lovaglás legelvezetesebb s már hagyományainknál fogva is legnemesebb és legkedveltebb sportját gyakorolhassa.

Ugyanilyen sors várakozik a téli időszakban a tanuló-növendékek egy részére is. Mig ugyanis a fiuk edzettebb természetűknél, szabadabb neveltetésűknél és a kollégiumban úgy rendes torna-órákon, mint azokon kívül is bőven kínálkozó alkalmuknál fogva elég mozgásra találunk: a lányok, ha táncziskolájuk nincs, a téli időt, iskolába való sétájukon kívül, temperamentumuknak megfelelő mozgás nélkül s még hozzá többnyire szobában töltik. Ezért sürgette gr. Csáky, mint kultuszminiszter, minden leányiskolában a korcsolyázás behozatalát, melyet a

növendékek téli testgyakorlás gyanánt osztályonként tanuljanak és vegezzenek.

Ebben a két irányban van hivatva szolgálni az egészségügyet a Testgyakorló- és Korcsolyázó-Egyesület.

Az egyik a folyó év első napjaiban alakult meg és 2 fős évi díj mellett lehetővé teszi tagjainak, hogy — a Bethlen-kollégium Elöljáróságának szíveségéből — heti két órán át: hétfőn és csütörtökön, az új tornacsarnokban, szakzszerű vezetés mellett tornagyakorlatokat tartsanak. Nagyon téves nevezet az, hogy ezen órákat csak azoknak érdemes látogatni, kik gyakorlott tornászok és fejlett izomerejük vagy kiváló ügyességük folytán szemrevaló produkciókat tudnak végezni. A tornának a lényege abban van, hogy tervszerű fokozatossággal összeállított gyakorlatok végeztesenek szabatos testtartással és ütem szerint, abból a célból, hogy a kombinált tagmozdulatok valamennyi fontosabb izomcsoport működését összefoglalják. Ide pedig nem kell sem erőfeszítés, sem csirkuszi bravuroskodás, sőt ez a rendszeres tornából egyenesen ki van zárva. Ilyen értelemben vett tornázást gyakorol a Testgyakorló-Egyesület, mely programjába vette, mielőtt jövedelmei az eszközök beszerzését megengedik, a kardvívást is. Ennek pedig az ajánlására fölösleges szót pazarolnunk, mert általánosan ismert dolog, hogy ebben kulminál művészette a testgyakorlás s hogy különösen alkalmas a férfias önérték emelésére.

A tornázás léveinek száma ma már meghaladja az ötvenet városunkban, s reméljük, hogy ha annak terve és céljai általánosan ismertekké lesznek, állandó sikerrel szolgálhatja a jó egészséget és velejáró jó kedvet.

A Korcsolyázó-Egyesületnek immár két évtizedes múltja van. Eddigi felvirágzását némileg akadályozták a jegykészítés nehézségei. A korcsolyapálya talajának alkalmatlan volta miatt tavi jeget készíteni nem lehetett; a jegnek vízholdas útján való előállítás pedig nem csak nagyon költséges, hanem csak akkor vezethetőt sikerre, mikor a kemény és állandó fagyok beálltak. Innen van az, hogy már más pályakon a szezon delén tuljartak, mikor mi jeget kaphattunk. Korcsolyázó közönségünk érdeklődése tehát megcsappant.

Most azonban új korszak előtt áll a korcsolyázás ügye. A korcsolya-tér az egyesület tulajdonába ment át; a pálya pedig elő van készítve arra, hogy már az első fagyok alkalmával tavi jeget kaphassunk. Különösen nőkre nézve oly fontosnak tartjuk ezt a téli szabad levegőn való üdítő és erősítő mozgást és kedves kaszinózást, hogy a legnagyobb örömmel üdvözöljük az újítást és fejlődést. Mindenestre szükség lesz arra is, hogy egy kis üdögélő-pavillon készüljön és a jégpálya jelentékenyen megnagyobbítás; de ez közönségünk érdeklődésének emelkedése után könnyen lesz valósítható.

Ez a két egyesület ugyanazon cél szolgálatára és sok tekintetben egymást kiegészíti. Egyik főleg a nőket, másik inkább a férfiakat egyesíti magában. Egyik a szabadban való könnyebb és kellemesebb mozgást kultiválja, mely éppen alkalmas a táncz-pótlására. A másik inkább olyan időre való, mikor a kedvezőtlen időjárás vagy a téli esték sötétsége falak közé utalja az embereket. Ugy halljuk, hogy ezen két egyesület összeolvastásáról van szó. Az úgy olyan kézbe van letéve, melynek bölcs tapintatánál és általános tekintélyenél fogva a tá-

sadalmi erők egyesítésében nagy szerencséje és sikerei vannak. Az egyesülés módjait úgy vannak tervezve, hogy egyik rész se legyen a másiknak alárendelve, hanem tekintélyben, anyagi és erkölcsi erőben mindegyik emelkedjen a szerencsés fuzió által.

Városunk közönségét felhívjuk, hogy méltassa az ezen egyesületek által képviselt ügyet érdeklődésére és pártolására. Nincsen valamire való városa hazánkban, amelyben ily egyesületek ne élhének, ne virágoznának. Mert mindenütt tudják, hogy céljuk nemes; a cél szolgálása pedig, alig számbevehető költség mellett, megjutalmaz bennünket jó egészséggel és jó kedéllyel.

### Román fészkelődések.

A román kultur-liga vasárnapi gyűlésének, mint a szereplő szónokok egyértelműen hangzottak, az volt az egyetlen célja, hogy megzafolja a magyar sajtót, mely Károly király budapesti látogatását úgy interpretálta szerintük, mint kézzel fogható dezavualását a román nemzetiségi törekvéseknek s mint hivatalos eltemetését a román kormány részéről az „erdélyi kérdés“-nek. Amint beszéltek, a liga ezt a tiltakozó közgyűlést a nagyszebeni román nemzeti-politikusok kérésére rendezte.

A magyarországi román nemzetiségi vezetők rendkívül félnek attól a gondolattól, hogy a román közvélemény Károly király budapesti látogatását maga is úgy fogja tekinteni, mint a dako-román és irredentista politikának Románia hivatalos körei részéről való nyílt és határozott elutasítását. Ez esetben maguk is úgy okoskodnak, hogy a román nemzetiségi kérdés legalább 50 évvel vissza van vetve fejlődésében.

A romániai kormánypárti lapok is érzik a helyzet nehézségét, mert ha erről a román közvélemény megbizonyosodik, az ellenzéknek nem lesz nehéz az e miatt támadható kedvezőtlen hangulatot a maga előnyére kizsákmányolni. Hogy a budapesti látogatás e mozzanatról elfordítsák a közvélemény figyelmét, ezek a lapok egy igen jellemző fogáshoz nyultak. Dicsérik Károly király államferfiúi és diplomáciai ügyességét, amellyel a romanizmus nagy érdekeit minden körülmények között meg tudta óvni. Azt mondják: a magyar lapok álláspontja teljességgel ellenkezik az igazsággal. Károly király a „nemzeti kérdést“ nem ejtette el, sőt közelebb juttatta céljához, amennyiben Románia belepett ugyan a hármasszövetségbe, de ez által bizonyos politikai engedményeket is biztosított a magyarországi románok számára, hogy ily módon Romániának, tekintettel a nép érzületére, lehetséges legyen mentől feltetlenebbül csatlakoznia az osztrák-magyar monarchia külpolitikájához.

\* \* \*  
Már kezdettek is szépen belenyugodni ebbe a felfogásba az érdekelt felek, mikor egyszerre egy idáig jóformán észre sem vett és magában véve jelentéktelennek látszó incidens az ellenkező igazságot látszott teljes erővel bizonyítani. Ez az eleinte jelentéktelennek látszó, de a nemzetiségi politika szempontjából nagyon jelentős eset az volt, hogy Károly király budapesti látogatása alkalmával a román korona-rendjel csilagos keresztjével tüntette ki Jeszenszky Sándor miniszteri tanácsost, a „nemzetiségi ügyosztály“ főnökét.

Hogy Jeszenszky kitüntetésére a román király részéről indirekte magában foglalja

azon nemzetiségi politika helyeslését is, melynek szolgálatában oly elsőrangú szerepkört tölt be, azon ma már nem kételkedhet egyetlen román nemzetiségi korifeus sem, akik pedig az elsőtől az utolsóig nagyon is tisztában vannak Jeszenszky egyéniségével és eddigi működésével. A román sajtó a legutóbbi napokban feltűnő módon kezd foglalkozni e kitüntetéssel úgy idehaza, mint Romániában.

A bukaresti „Epoca“ külön cikkben foglalkozik Jeszenszkyval és kitüntetésével s a többi között megjegyzi, hogy a románok legnagyobb és legdühösebb ellensége részült királyi kitüntetésben. Az „Adeverul“ e kitüntetését oly beszédes jelűek veszi, melyet minden románnak meg kell értenie. Ez újság szerint Károly király sőtöbben nem csaphatta volna arczul az összes románuságot, mint Jeszenszky kitüntetésével.

De legérdekesebb a nagyszebeni Tribunának följajdulása:

„Egyszerre mint villám csapott a románok közé — írja a nagyszebeni tulzok lapja — az a hirtelen hír, hogy a hirhedt Jeszenszkyt „a román korona“ büszke rendjével tüntettek ki. Ki ez a Jeszenszky s mi csoda érdemeket szerzett arra, hogy őt egy ily értékes rendjellel tüntessék ki?“

E kérdés fölvetése után ismerteti Jeszenszky kolozsvári működését és szereplését a Muresan Aurel, Pop Trajan, Makavej János és Popovics Aurel ellen különböző időkben indított sajtópörökben, egyenesen az ő közzvaddói működésének tulajdonitván a szóban forgó agitátorok elíteltetését. Azután ríktó színekkel festi, mily nagy szerencsétlenségére volt a román nemzetiségi politikának, hogy Jeszenszkyt Budapestre vitték és a nemzetiségi osztály élére állították.

„A nemzeti párt és bizottsága föl van osztalva. A román előkelők százával fogattak pörbe és dobattak túmlóczbe. A román parasztok ellen monstre-pörök folynak, hogy terrorizálván őket, elnyomják. A „Tribuna“ és a „Foia Poporului“ állandó viszonyban vannak a magyar törvényszékekkel, amelyek bőséges büntetésekre és szörnyű pénzbírságokra ítélik őket. Két nemzeti értekezlet és egy néhány népgyűlés tiltatott be. Vezetőink börtönbe vannak vetve és sorainkban a leggyalázatosabb kemrendszer meghonosítva. A kormány titkos rendőrségének ügynökei hemzsegnek minden vidéken, bejárják a városokat és falukat, újabb meg újabb elnyomó tervet kovácsolván. A román vezetők állandóan titkos felügyelet alatt állanak. A Romániába küldött leveleket előbb a kabinet noire-ba viszik, hol fölbontják és lemásolják. A román utazókat nyomon kísérik, sőt kulturális szent tüzelyűnk, az Associatiunea-t kényszerítették a törvények ellenére, hogy címéből kihagyja az erdélyi szót. És ki mindezen vad üldözéseknek a szerzője? Ki az a démon, az a diabolus rotae, ki mindezt a legtökéletesebb rendszerbe foglalva mozgatta, folytonosan és egyöntetűen informálván a magyar sajtót a román ügyek menetéről? Jeszenszky, a budapesti titkos nemzetiségi osztály főnöke, — láthatatlan feje a titkos rendőrségnek, a magyar sovinizmus uralkodó lelke és a romanizmus kiirtására irányuló üldözések ördöge.“

Ezekből a főmedvényekből látszik, hogy e kitüntetés mily érzékenyen, de egyúttal mily helyesen is fogták föl a román nemzetiségi korifeusok.

## Fővárosi levél.

Budapest, 1897. okt. 9.

Szennyes fellegek fonn az égen,  
Az eső csapkod szüntelen —  
Búsan, leverten gázolunk át  
A sáralkotta tengeren.  
Rút kalucsnikba dugva lábunk,  
Míg lelkünk fáradt és blazirt;  
És fagyvazogva sohajtunk fel,  
Hőesésekről hallva hirt.

Téli fuvalmak lengedeznek,  
Egy-egy szellő már meglegyint  
És minden reggel felve nézzük,  
Hogy hó a tetőn nincs-e kint?  
Ily aggodás es drukkolas közt  
Oszd' megkezdjük a zsuokat,  
Már tudniillik hogyha — kerem —  
X Ó nagysága már fogad.

A kedv-fogyasztó tél-időben  
Nagy jötekonyság, hej, a zsur!  
Ott dolnek el a tánczkerdesek:  
A polka-française és mazur.  
A teli balok szezonához  
A zsur a purgatorium,  
Ott vagnak eret első sorban  
Sok parthikepes vig fiun.

A modern pletykatudomány is  
Érvenyre fokop ott ha jut,  
Ott tudni meg, ha elgázolt tán  
A villamos, vagy lóvasut.  
Ha párbajoztál asszony miatt,  
Ha vesztettél a versenyen,  
Provizorium-tárgyalásra  
Ha Bánffy Beesbe elmegyen.

A lap is, amely azt akarja,  
Hogy ugy hívják: jól értesült,  
Egy riportert, mint organumhoz,  
A zsurba küld, a zsurba küld.  
És ott tudja meg biztos hírként,  
Hogy Láng mar excellenciás  
S hogy mint dül a hazán keresztül  
A Küry Klára — Trilby-láz.

Ott hallod elsőb emlegetni  
A hamis esküs miljomost  
És Wlassics újabb kis levéllel  
Kít fog boldoggá tenni most.  
És ott hallod meg bús híret,  
Hogy Helfy Ignacz már halott  
S hogy Romania mindyajuukat  
Kanál vízbe fojtta legott.

Ott hozzák kombinációba  
A nemzeti-párt-fuziót,  
Ott értesülhetsz szintazonkép,  
Hogy Majláth pü-pök nem bigott.  
Legkegyesebben foispáná  
Ott neveznek ki tegedet,  
Herczegh Ferenczcel a miként hogy  
E kis malór már megesett.

És ott tudod meg, hogy zsebünkben  
Mi pokolgépet hordozunk —  
S hogy Vilmos császár halott már ma,  
Ha el nem fogy a — lóporunk.  
Az osztrák parlamenti heczcznek  
Hü képét ottan kaphatod —  
S ha reporter vagy, nyugton alhatsz,  
Mert mindig telve lesz lapod.

Ismert ott minden tudomány-ág:  
A stratégia, taktika,  
Arithmetika és fizika,  
Sőt a jurisprudencia.  
S e szörnyen vegyes társaságban  
Mindenki vidám eltet él —  
A thea mellett, pletyka mellett  
Dühönghet bátran már a tél.

Felhők uszhatnak fonn az égen,  
Eső csapkodhat szüntelen,  
Már nem gázolunk búsan által  
A sáralkotta tengeren.  
Bár kalucsnikba dugva lábunk,  
De lelkünk immár nem blazirt  
És nem sohajtunk fagyvazogva,  
Hőesésekről hallva hirt.

Alvinczi jogász.

## Vegyes hírek.

— **Személyi hir.** Dr. Ebergényi Sándor, főispáni titkár, lapunk főmunkatársa, a főszerkesztő távollétében annak vezetője, három heti szabadságáról egészségében megerősödve, zsebében egy csomó eredeti kéziratral, hazaérkezett és a lap vezetését a mai nappal ismét átvette.

— **Csaszy Valér** magy. kir. honvéd alezredes, a kolozsvári 21. honvéd gyalogezred parancsnoka, e hó 12—13-án városunkban időzött, megismerlve az itten állomásozó honvéd zászlóaljt. Az ezredparancsnok — mint értesülünk — a megismerltek felett teljes elismerését nyilvánította Szabó zászlóalj-parancsnok előtt.

— **Elöléptetés.** A m. kir. pénzügyminiszter Medzny János abrudbányai m. kir. bányabizottsági esküdtet bányabiztossá léptette elő. Gratulálunk a jól megerdemlett előléptetéshez.

— **A képviselőháznak gyásza van.** Helfy Ignacz, a szegvári kerület képviselője, a 48-as pártnak vezérferfia, általában pedig jelleménél és tudományánál fogva a képviselőház egyik legtiszteltebb tagja, f. hó 11-én reggel 5 órakor Budapesten hosszú betegeskedés után elhalt. Ő volt Kossuth Lajos bizalmas embere, ő nyújtott neki legalaposabb felvilágosítást a hazai viszonyokról s viszont ő általa tolmácsoltatta Kossuth is politikai nézetét, hozzá juttatta nyilatkozatait, úgy, hogy tréfásan Kossuth palatinusának is neveztek. Helfy közbenjárásának, buzdításainak következménye volt, hogy Kossuth kiadta híres munkáját: „Irataim az emigrációból”. Helfy 1830-ban Szamos-Ujvárt született, iskoláit N.-Károlyban és Pápán végezte, bölcsészeti tanulmányait pedig Budapesten és Bécsben kezdte meg; a forradalomkor honvédnek állott be és részt vett a szenttamási harcokban. Később Kossuth irodájában nyert alkalmazást, miért a katonai törvényszék elé állított és Páduába internáltatott. Helfy felhasználta az alkalmat és a páduai egyetemen bölcsészettudori diplomát szerzett, úgy, hogy Mantuában tanár lett s egyszersmind nyomdát állított és politikai lapot szerkesztett. 1859-ben Turinban telepedett meg s „Alleanza” cz. lapja az emigráció hivatalos közlönyévé vált, midőn pedig 1867-ben a kiegyezés Ausztriával létre jött, a „Magyar magyar” című lapot adta ki a 48-as eszmék terjesztésére. 1869-ben a szentlőrinczi kerület képviselővé választotta s ettől kezdve, egy cyclust kivéve, állandóan tagja volt a képviselőháznak, melynek tárgyalásaiban széles körű ismereteivel, különösen pénzügyi téren, gyorsan elismerést vívott ki. Ő nem tartozott pártjának ugynevezett szájas tagjai közé; nyugodt, higgadt magatartása még élesebb hangú felszólalásait is mérsékelte modorban s viszont ő is méltányolni tudta ellenfeleinek kiváló tehetségeit. Méltán emelte ki tehát Szilágyi Dezső, a képviselőház nagy elnöke, a f. hó 11-én tartott gyűlésben Helfy kiváló érdemeit, megjegyezve, hogy a haza ügyei iránti buzgalom és odaadás készítette, hogy midőn meggyőződésével megegyezett, megtalálta a közös alapot, melyen a hazára nézve üdvös alkotásokat hozni létre velt, és azokat tevékenyen elő is mozdította. A Ház emlékét jegyzőkönyvébe iktatta s érdemei elismerésül koszorút helyezett ravatalára.

— **Kettős esküvő** folyt le e hó 11-én Verespatakon Ajtay János bányabirtokos és

megyebizottsági tag házában. Leányát Mariskát Szőlősy Elek okleveles gyógyszerész vezette anyakönyvvezető elé, míg fia Árpád Jeney Ninának, Jeney Emánuel bányabirtokos leányának esküdtött örök hűséget. Az ünnepélyes szertartásnál tanuképpen Dregán János, Moldován Lajos, dr. Ebergényi Sándor és Jánay Kálmán bányabirtokosok és megyebizottsági tagok szerepeltek. A fiatal pároknak tartós boldogságot kívánunk.

— **Hymen.** Diszes esküvő folyt le e hó 9-én városunkban. Dr. Ács Jenő tartalékos hadnagy, járásbírósi aljegyző vezette anyakönyvvezető s lelkész elé Nagy Marcsát, özv. Nagy Andorné kedves leányát. Az ifju párt a polgári egybekelés után Teleky Zsigmond buzásbocsárdi lelkész részesítette egyházi áldásban, melynek megtörténte után fényes lakomához ült az egybegyűlt illusztris társaság. — Ugyanezen napon Kovács Károly marosujvári bánya-hivatalnok is esküvőjét tartotta Schuller Marika kisaszszonnyal, Vilk Ede polgártársunk szép nevelt leányával. Gratulálunk!

— **Eljegyzés.** Dr. Fenyő Ármán m. kir. honvéd ezredorvos e hó 10-én eljegyezte bervei Jónás Juliska kisasszonyt, bervei Jónás Adolf nagybirtokos, gyulafehérvári lakos leányát. Eljegyzésükhöz szívélyes szencsekívánatainkkal mi is hozzájárulunk.

— **A mi késik, nem mulik.** Bizonyítja ezt lapunk mai száma is. Vasárnapi számunkból ugyanis kimaradt az olvasó közönségünk által — méltán — annyira kedvelt fővárosi verses krónika. Kimaradása pedig nem a lapunk számára ezen zsánert megteremtő „Alvinczi jogász”-on mult, hanem a postán, mely a kellő időben papírra és postára tett verses poemát elkesetten közvetítette. — és ez az oka annak, hogy a vasárnapi hiányt mai számunkban pótoljuk.

— **Bervei Jónás Adolfnak** a király által történt nemesi rangra való emelése, amint Gyulafehérvárról írják, ott általános örömet és meglepedést keltett, mert a kitüntetett, úgy jelleme, mint szívjósága által, polgártársainak nem csak szeretetet, hanem tiszteletet is nagy mértékben bírja. A közügyek iránti odaadó s eredményes buzgókodása, különösen pedig széleskörű jötekonysága a jó polgárok mintaképévé emelték őt és ezért a királyi kegy megnyilatkozása óta kézzel kézre adja a kiliucset a gratulánsok nagy serege, mert egyesek és testületek óvációszerűleg siettek ily uton is kifejezni örömüket a kiérdemelt magas kitüntetés felett. Mi is olyannak ismerjük Jónás Adolfot, mint aki a kultura és a jötekonyság jelszavait nem csak ajkain, hanem szívében is hordotta, minden jó és nemes iránt nem csak lelkesült, hanem áldozatokban sem fukarkodott és nem csak városa, hanem megyénk közügyeit is mindig szíven hordozta. Szívesen csatlakozunk ezért az üdvözlők nagy seregéhez mi is és üdvözljük melegen a nemes férfit azon biztos reményben, hogy ezután még hathatósabban fogja igazolni jó példát adó cselekedeteivel a királyi kitüntetés méltó voltát.

— **Gyászhir.** Ifj. Deézi Sámuel magyar államvasuti hivatalnok e hó 11-én Kolozsváron elhalt. Id. Deézi Samu polgártársunk egyetlen fiát gyászolja az elhunytban. Temetése e hó 12-én volt városunkban. Nyugodjék békében.

— **A balászfalvi érsek a nuncziusnál.** A nagyszabeni Tribunában olvassuk,

hogyan Mihályi Viktor dr., a balázsfalvi görög-katolikus érsek-metropolita, a minap Beesben járt Talliani pápai nuncziusnál. Mihályi érsek e látogatása összefüggésben van a katolikus autonómia kérdésével s mint mondják, az volt a célja, hogy az érsek előadja a nuncziusnak mindazokat az okokat, amelyek a görög-katolikus egyházat visszatartják attól, hogy belépjen az általános autonómiába.

— **Rablógyilkosság.** Hajmeresztő gyilkosság történt városunkban e hó 11-én éjjel. Szilágyi József jómódu öreg földmivest ágyában ismeretlen tettes által fejbe ütve találta meg a meggyilkolt fia, Szilágyi Mózes. A megrémült, avagy ezt csak tettető fia azonnal fellármázta a szomszédokat, kik az esetet a rendőrség tudomására hozták, mely is a csendőrséggel a legmesszebb menő nyomozatot azonnal bevezette. A rendőri nyomozat a meggyilkolt fiára, Szilágyi Mózesre vezette a gyanút s ennek alapján Sombory rendőrkapitány nevezettet letartóztatta és a rendőrségi irodába szoros ügyelet alá helyezte, bevezetve ellene a rendőri vizsgálatot. A letartóztatott konokul tagadott, de a ruháján és csizmáján talált véryomok s a vizsgálatnál tett ellenmondások mind arra vallottak, hogy a gyilkosságot nem követhette el más, mint a letartóztatott. A rendőri nyomozat azt is megállapította, hogy a meggyilkolt szobájában lévő szekrény, melyben hihetőleg a pénz volt, erőszakosan nyitattott ki s így az a gyanu is merült fel, hogy a szerencsétlen rablógyilkosság áldozata lett. A vizsgálóbíró-ság részéről is e hó 12-én délután Vinczei albíró és Péterfi aljegyző megjelentek a meggyilkolt lakásán, s megtartva a helyszíni szemlét, jegyzőkönyvet vettek fel a történetekről. A gyilkos a tettet követő éjen úgy látszik, hogy némileg magába tért, mert lapunk zártakor vesszük a hírt, hogy 13-án reggel Nagy István és Kovács Lajos rendőrbiztosok jelenlétében töredelmesen bevallotta, hogy a gyilkosságot ő követte el és gyilkolta meg édes apját. Ezen vallomásról rögtön jegyzőkönyvet vettek fel, a továbbiak végett pedig a helybeli kir. járásbíró-ság azonnal megkeresett. Érdekes, hogy a gyilkossággal vádolt mily megfontolással igyekezett magáról a gyanút elhárítani. Ő ugyanis 10-én éjjel előtt két fejszefok-ütéssel bezúzván édes atyja fejét s kifeszítve egy szekrényt, ahol valószínűleg az édes atyja által megelőző napon eladott kert árát kereste, — kiment a határra, hol a földjére kihajtott két idegen marhát elfogván, atyja házához hajtotta s egy ott lakó embert felköltvén, az éjjel 1 óra után kinyitotta a kaput s így a marhákat az udvarra beeresztette, maga pedig haza ment, fiát felköltötte s kiküldte földjére saját marháival, hogy reggelig legeltesse s jókor reggel fogjon a szántáshoz, azután felkült s reggel 5 óráig aludt. Akkor felköltötte kis leányát s elküldte nagyapjához, hogy adjon a majorságnak enni, vigyen vizet stb. A kis leány visszajött, hogy nem tud bemenni a házába, mire aztán ő is elment, kinyitotta a házajtót s pár pillanat múlva oda intett egy az udvaron volt bérest s mutatta neki az öreg Szilágyit, ki ágyából félig kifordulva feküdt holtan. Ezután elment Sombory rendőrkapitányhoz jelentést tenni, ki azonban még nem lévén felkelve, a Szentkirály-utczába ment, s Kovács rendőrbiztos-~~ott~~ megtalálván, csendőrökkel a rendőrségre kísértette. A ruháján talált

véryomok igazolásául ezt hozta fel, hogy megelőző napon este csirkét ölt, azután meg azt állította, hogy az orra vére folyt. A Szilágyi-család különben mindig erőszakos hirben állott és nem ez az első véráldozat, melyet rokonkez ejtett el. A gyilkossággal vádolt saját fiát is megszurta már egyszer, úgy, hogy a megyei kórházban kellett ápolni.

— **Egy kis rectificatio,** mely reá fér a „Gyulafehérvári Közélet“-re. Tisztelt lap-társunk 41-ik számában megemlékezvén gr. Majláth Gusztáv püspök ur ő méltóságának hunyadvármegyei bérmautjáról, felemlíti, hogy erről „mindenféle rémregéket híresztelt néhány hyperliberális fővárosi újság.“ „Másnap aztán megjött a demencia“, ánde — szerinte — a „Közérdek“ „persze csupa vallási türelmességből“ csak a koholt hírt közölte, a demenciáról udomást sem vett. Rectificatióink röviden ennyi: a „Gyulafehérvári Közélet“ állításából egyetlen szó sem igaz, mert mi jobban ismervén a hunyadvármegyei szabadelvű intelligenciát, a rémregéknek nem ültünk fel s arról egy szót sem említettünk lapunkban, következésképp lap-társunk állítása pusztán egy hitvány kis kaesa.

— **Ártatlan szívek megnyilatkozása.** A nagyenyedi polgári leányiskola növendékei erő szívre és őszinte ragaszkodásra valló módon bucsuztak hétfőn Hajdu Erzsébet tanítónő, az egész iskola „Erzsike néni“-jétől ki küszöbön álló menyegzője ötletéből pár heti szabadságra távozott. Minden egyes osztály növendékei csinos emléktárgyat nyújtottak át a boldogsága küszöbön álló tanítónőnek és egyszerű szavakban kívántak neki szerencsét, megelégedést az új „pályához“. Meghatottan mondott köszönetet az ideiglenesen távozó, és bizonyára kedves emlékei közé fogja sorolni a szeretet és ragaszkodás ezen látható jeleit.

— **Szüreti (!? ?) vacatio.** Hallomás szerint, az inamaron egy hétre összezsugorodott, ugynevezett szüreti vacatiót, a nagyenyedi Bethlen-főiskolában, ez alkalommal is szüret után adják meg!

— **Műkedvelői előadás.** Az abrudbányai műkedvelő-társulat f. hó 17-én — az áll. isk. és óvoda szegény növendékeinek felruházása céljából — a „Huszárszerelém“ című népszínművet fogja előadni. A próbák szorgalmasan folynak s így egy élvezetes estére van kilátásunk. Tekintve a célt, ez uton is felkérjük a közönség figyelmet és jóindulatu támogatását.

— **Rendőrségi tennivalók a tél küszöbén.** A küszöbön levő telet megelőző sötét esős őszi estvéken az utcái lámpák azon esetben is felgyújtandók, ha a Lőcei kalendariumban holdvilág van is jelezve, mivel a békés polgárok hiában csapják a hónuk alá a kalendariumot, mert az abban jelzett holdvilág esős, sötét estvéken nem pótolja az utcái világitást. — Az esős időkben bokáig érővé dagadott sár nem csak a Magyar-utcán kaparandó össze, hanem a többi utcákon is, mert legjobb tudásunk szerint azokban is kebeles és nem kebeles polgárok laknak, járnak. — Az a bizonyos, kutyaszállító kocsik már csak azért is elkészítendő, hogy a folyton nagy számban utczán tanyázó kutyák a téli hideg idő beálltával, melegebb helyre, esetleg a poklok fenekére, elszállíthatók legyenek s így a megfagyás veszélye elől elvonassanak. (Nem egészen bizonyosan, de valószínűleg folytatjuk!)

— **Paál Géza sorsa.** Wlassics Gyula vallás- és közoktatási miniszter, mint halljuk, egyik allami gimnáziumhoz tanárrá szándékozik kinevezni Paál Géza volt brásói gimn. tanárt, akit Majláth gr. erdélyi

püspök, mint tudva van, állásától polgári házasságkötés miatt elmozdított. Ez az elhatározás becsületesen válik a miniszternek s csak fokozni fogja irányában minden törvénytisztelő és humánus érzésű ember rokonszenvét és nagybecsülését.

— **Huszonötéves jubileumát** ülhethé maholnap a városunkat érintő vasutvonal. Ezt főképen azért emlíjük fel, hogy hátha ezen ötletből kiindulva, Nagy-Enyed város tanácsa reá határozná magát, hogy az indóházhoz vezető utat véglegesen és egész méretében olyan állapotba hozza, amilyennek már 25 évvel ezelőtt lennie kellett volna s mit ha eddig nem tett meg, most megtehető a jubileum kedvéért!

— **Árlejtést hirdet** a gyulafehérvári kir. törvényszék a részere és az alája tartozó abrudbányai, balázsfalvi, gyulafehérvári, marosújvári, nagyenyedi és vizaknai járásbíró-ságoknál 1898-ban szükségeltető könyvkötői munkalathoz. Az árlejtés határnapja — mikor 15 frt bánatpénz teendő le — f. év november 6. Feltételek elnöki irodában betekinthetők.

— **„Szóvetnek“ czimmel új vegyes tartalmu képes heti néplap** indult meg e hó elején a Hornyánszky Viktor kiadásában. A lap főképp a protestans közönség számára van írva s feladata, hogy a vallás-erkölcsi életet ápolja, — mindazonáltal kerülve a felekezeti villongásokat s a békét és egyetértést hirdelve, — másik főfeladata a napi események tudatása, az ismeretek terjesztése, különös súlyt fektetvén a gazdálkodásra s annak mellekágaira, valamint a helyes háztartásra. Szóval igyekszik a nép igényeit teljesen kielégíteni, válogatott közleményeivel pedig az olvasási kedvet minél jobban feléleszteni és ébren tartani. A lap előfizetési ára egész évre 2 frt, felévre 1 frt, negyedévre 50 kr. Érdek-lődőknek a kiadó czég szívesen küld mutatványszámokat, csak forduljanak e vegett Hornyánszky Viktor hírlapkiadóhivatalához, Budapest, a M. T. akadémia épületében.

#### Meteorologiai jelentés okt. 10-től okt. 13-ig.

Nap	Óra	Lég-nyomás		Szél iránya és erőssége	Borulat	Csapadék	Hő napi	
		700+	Hő				max.	min.
7	2	63.2	+4.8	—	10 ●	0.2		
10	2	64.7	+7.4	—	10 ●	0.4	+8.0	+4.8
9	2	67.0	+6.0	NE	10 ●	0.4		
7	2	67.6	+6.0	—	9	—		
11	2	66.8	+9.6	NE	6	—	+10.0	+2.8
9	2	67.0	+6.6	—	8	—		
7	2	66.2	+3.9	—	0	—		
12	2	63.2	+12.0	SW	9	—	+12.8	0.8
9	2	64.4	+5.0	SW	1	—		
7	2	66.5	+2.1	W	1	—		
13	2							
9	2							

Kilátás: Derült, száraz, emelkedő hőmérsékkel.

\* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C° fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-ig. Borulat foka = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milliméterekben értendő. ● = eső, \* = hó, ▲ = jég Δ = dara.

#### Közgazdaság.

##### Hordóknak előkészítése a szüretre.

Tudvalevő dolog, hogy a hordó igen nagy befolyással van a bor minőségére s ha nem készítik kellőleg elő, a legjobb minőségű bort is élvezhetetlenné teszi. Nem lesz tehát felesleges, ha most, a szüret közeledtekor, egyet-mást elmondunk a hordóknak miként leendő előkészítéséről.

Az új hordót használat előtt borkepessé kell tenni; ebből a célból forró vízzel többször ki kell öblíteni, vagy pedig kigőzölni. A forró víz ugyanis behatol a hordó lika-csaiba s a dongából az idegen anyagokat eltávolítja, feketebarna színt adván a víznek. Addig kell folytatni a kiforrást, míg a kiömlő víz ismét tisztaságára nem válik. Ennek bekövetkeztevel a hordót egészen megtöltjük vízzel s így hagyjuk állni 6—8 napig, mikor is a víz lebocsátása után egynehány liter forró borral öblögetjük ki s most már nyugodtan önthetjük bele a mustot. Ezen eljárásnál meg jobb az új hordónak ismételt erős kigőzölése. Bármiként készítségbe is elő azonban az új hordót, abba csak mustot celszerű önteni: az idősebb fehér bor sajátos mellék ízt kap benne, a vörös bor pedig meghalványodik.

Idősebb vagy használt hordók kezelésére vonatkozólag mindenekelőtt az jegyzendő meg, hogy mihelyt valamely hordó kiürül, az azonnal alapos tisztogatás alá veendő; vízzel kiöblítendő; hordó-kefével kisurolandó, hogy a seprő részeknek nyoma is eltávolíttassék; az ilyen hordó vízzel ismételtlen is kimosatván, szájára fektetendő, hogy az utolsó csepp víz is lefolyjon belőle. Ezután kikenezendő es beaknázandó. Ha a hordó sokáig áll üresen, használat előtt minden esetben forró vízzel kimosandó.

Vörös-boros hordókat fehér bor eltartására csak az esetben lehet, ha kellőleg előkészítettnek. Ebből a célból 20 gramm chlormeszet teszünk a hordóba, mire 10 gramm tömény kensav 50 gramm vízzel keverve az akonán át a hordóba öntetik, az akonán pedig jól lezaratik. Az ennek folytán kifejlődő chlorgáz 12 óra alatt tökéletesen megsemmisíti a vörös festő anyagot, mire a hordót ismételtlen kiforratva, fehér borok eltartására is használhatjuk.

Ha a hordó penészes, úgy először is a penész kaparandó le róla; ha a penész alatt a fa fekete, addig folytatandó az eljárás, míg a fa színe egészen tiszta nem lesz. Persze ha belül fogta meg a hordót a penész, akkor az egészen széjjel szedendő. Ha azonban a fa még nincsen megtámadva, akkor a lugkó 10 liter forró vízben feloldandó s a hordó ezzel forrázandó ki, mire forró es hidegvízzel ismételtlen kiöblítendő.

Ezetes, megsavanyodott hordóban annyi kénét égetünk el, amennyi abban elégni képes. Ezt a kénest két hetenként 3—4 szer ismételtjük, s ha a kén nem akar jól égni, a hordónak mindkét nyílását felnyitjuk, hogy a levegő át meg át járja. Használat előtt az ilyen erősen kénezett hordók ismételtlen jól kiforratandók.

### Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Vörös lóhere. Jóllehet, hogy az Amerikából érkezett tudósítások a tavalyinál szűkebb termést jeleznek, mégis majdnem mindenikök az árak hanyatlását mutatja. Itt tehát ellentmondás forog fenn, mely azt sejteti, hogy annak az alítólagos szűk termésnek dacára ismét tetemes mennyiségű amerikai áru fog az európai piacra kerülni. Az árak hanyatlása európai eredetű lóherére sem marad behatás nélkül, mindazonáltal szép színű és nagy szemű magyar lóherének ára változatlanul szilárdan tartja magát és a szerint, hogy milyen, s úgy a belvárosi forgalomban, valamint a kívültre is 38—45 forintban könnyen elkel.

Luczerna: Az a kevés, amit kinaltak, nagyobbára alárendelt minőségű, ennek folytán egészen jelentéktelen volt a forgalom.

Baltaczimnek volt kereslete és jobb árak mellett elárúsítható.

## Csarnok.

### Orosz történet.

Karcolat.

I.

Hideg téli est. Szentpétervár utcáin a finom, porrá omlott havat kavargó szél csapkodja a járó-kelők szemébe, ami bizony nem a legkellemesebb dolog. A lámpák nyugtalanul lobogó lángja csak alig világít a koromsötétsebben s a hova derengő világuk nem jut el, ott az elképzelhető legnagyobb sötétség uralkodik s azt sem tudja az ember, hogy Svéd-honban van-e, vagy Algírban?

Az utcák egészen neptelenek, csak itt-ott fut egy-egy dolga után siető ember a jeges kövezeten tova; nyomában a forgószél söpri a havat.

II.

Mily egészen más élet van a téli palota termeiben!

A főúri világ előkelőségei vannak itt jelen, s tarka csoportokban hullámanak alá s fel a pompásan ékített táncteremben. Itt egy-egy hercegnő lebeg tova, mint valami tündér. Szilfidi termetet drága ruha fűdi, karján és fején csillogó dragakövek ragyognak. Amott egy büszke four megy tova, díszes egyenruhában, ragyogó érdemjelekkel mellette.

A társaság disze, Katalin csárna, ritka szép gyémántdiadémal fején ott sétat udvarhölgyei kíséretében a vidáman csevegő, nevetkező csoportok közt. Büszke tekintet végig hordja alattvalóin, miközben egyszerre meglepetve szegzi szeméit egy pontra, s hallkan szól a közelemben álló Tolstoj testőrezredeshez, egyik leghűbb udvaroncához:

— Nézze csak ezredes, Maximovics nagyherceg, milyen bizalmasan suttog Gorsakov hercegnővel. Mintha bizony szerelmesek lennének!

— S hátha eltalálta fonséged! — szolt az ezredes gúnyos mosollyal.

— Ugyan? — szolt a csárna meglepetten s jelentős pillantást vetve az ezredesre. Aztán gyorsan hozzátette: Legyen oly jó ezredes és pihatozja ki ezt a dolgot s aztán értesítsen engem pontosan. Nagyon kezd érdekelni ez a dolog!

Aztán továsietett udvarhölgyei kíséretében, az ezredes pedig elindult, hogy megbizásának eleget tegyen.

Csakhamar fölhalálta Maximovics nagyherceget, aki már ekkor egyedül állt a terem egyik szögletében egy oszlophoz támaszkodva.

Az ezredes odament hozzá s barátságosan üdvözölte a herceget, mit az viszonzott is. Azután beszédbe elegyedtek.

Szóból szó jött ki, midőn egyszer az ezredes végignézve a fenyárban uszó termen így szolt:

— Hallod-e Maximovics! Mit gondolsz, ki a legszebb a teremben? Nemde a csárna ő fonsége?

— Mindenesetre a csárna hódító szépség, — felelt az — de előttem Gorsakov hercegnő szebbnek látszik.

Ez éppen elég volt az ezredesnek. Sietett rögtön a csárna-höz.

Mert tudnunk kell, hogy Tolstoj és Maximovics közt régi gyűlölet szította az ebenségeskedés tüzet, melyet Tolstoj ezredes egész a tulságig fokozott. S a két férfi közti haragot egy nő okozta, kit mindketten szerettek, de aki Maximovicsnak nyujta kezét. Ez volt oka a haragnak s ezt akarta Tolstoj megboszulni, s ezért barátságot szimulelve szüntelen a Maximovics nyomában járt, hogy őt minél előbb valami bűnös cselekményen rajta foghassa. Most megjött a várva várt perc.

Amint mondám, sietett a csárna-höz, aki már várt reá.

— Nos? — kérde varakozásteljesen — Mit tudott meg?

— Most már egész biztosan állíthatom, — szolt az ezredes — hogy Gorsakov hercegnő és Maximovics herceg közt a legedesebb viszony áll fenn, mert a herceg úgy nyilatkozott, hogy az egész teremben csak Gorsakov hercegnő szép előtte, meg fonségedet sem veve ki.

A csárna sértett szépsége érzetében mélyen elpirult e szavakra, aztán nagy fekete szeméivel az ezredesre nézve csak ennyit jegyzett meg:

— Ugy? Na jól van!

Aztán gyorsan termeibe vonult.

III.

Másnap kora reggel egy fedeles szán haladt végig Szentpétervár utcáin négy lovas czári testőtől kísérve. Amint a fogat a Newsy-Prospekthe ért, két előkelő lovas jött szembe.

Az egyikben Tolstoj ezredesre ismerünk, a másik Woronzoff, százados a czári testőrseregben.

Amint a szán elhaladt mellettök, Woronzoff kíváncsian kérde az ezredes-től:

— Vajjon kit visznek Szibériába? A hófedél miatt nem láthatom, ki ül a szánban.

Az ezredes pedig éppen szívarra akart gyujtani. Miután már égett a szívar, egész közönyösen szolt:

— Azt hiszem, Maximovics herceg ült benne! — s nagyot fujt a hideg, teli lebbe.

Z. Szász Gerő

### Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru-gyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru-gyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

**Selyem-damasztok 65 krtól 14 frt 65** krig méterenkint -- valamint fekete, fehér, színes **Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65** krig méterenkint, sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt stb. (mintegy 140 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban, stb.) a megrendelt árakat **postabér- és vámmentesen a hához szállítva, mintákat postafordultával küldik: HENNEBERG G. (ca. és kir. udvari szállító) selyemgyári Zürichben.** (Svájzba címzett levelekre 10 kros, levelzőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.) Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. (5)

576—1897. szám

### Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbírósg 4239/397. számú végzése által Toth Kornel végrehajtó javára diódi lakos Zeyk Gábor ellen 306 frt 39 kr tőke, ennek 1896. év augusztus hó 4. napjától számítandó 5% kamatal és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kiegészítő végrehajtás alkalmával bíról g foglalt és 550 frtra becsült 4 db ökörből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladva.

Mely árverésnek az 5063—1897. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Diódon az előjáró-ár hazánál leendő eszközésére 1897. évi **október hó 29-ik napjának** d. e. 10 órája határidőül kitűztek és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX t-cz 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsaron alól is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX t-cz 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Enyeden, 1897. évi szeptember hó 30-ik napján.

**Gajzágó Simon,**  
kir. bír. végrehajtó.

1251 1—1

1088—897. sz.

### Árlejtési hirdetmény.

Az ezen kir. orsz. fegyintézetben 1898. évi január hó 1-től 1898. évi december hó végeig szükséglenő mintegy 200 mtm. kukoriczaliszt szállításának biztosítása iránt **folyó évi november hó 24-ik** napján d. e. 10 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni a fegyintézeti igazgatóság hivatalos helyiségében.

Felhivatnak árlejtetni kívánók, hogy szabályszerűen bélyegzett és a vállalati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatukat, melyben az ajánlati egységárak számokkal és betűkkel kiirandók s az is kitüntendő, hogy ajánlattevő a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthető szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti, a fent kitett határidőig hozzám nyújtják be.

Az árlejtési feltételeknek meg nem felelő, vagy más irányban szabálytalan, továbbá az elkésve érkezett, végül a pót- vagy utóajánlat nem fog figyelembe vetetni.

Az ajánlat borítéka „Kukoriczaliszt-szállítási ajánlat” felirással látandó el.

Nagy-Enyeden, 1897. október 8-án.

**Uray László,**  
igazgató.

1256 1—1

1089—897. sz.

### Árlejtési hirdetmény.

Az ezen kir. orsz. fegyintézetben 1898. évi január hó 1-től 1898. évi december hó végeig szükséglenő mintegy 45 mtm. légen szárított fehér szalonna biztosítása iránt **f. évi november hó 25.** napján d. e. 10 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni a fegyintézeti igazgatóság hivatalos helyiségében.

Felhivatnak árlejtetni kívánók, hogy szabályszerűen bélyegzett és a vállalati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatukat, melyben az ajánlati egységi árak számokkal és betűkkel kiirandók s az is kitüntendő, hogy ajánlattevő a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthető szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti, a fent kitett határidőig hozzám nyújtják be.

Az árlejtési feltételeknek meg nem felelő, vagy más irányban szabálytalan, továbbá az elkésve érkezett, végül a pót- vagy utóajánlat nem fog figyelembe vetetni.

Az ajánlat borítéka „Szalonna-szállítási ajánlat” felirással látandó el.

Nagy-Enyeden, 1897. október 7-én.

**Uray László,**  
igazgató.

1255 1—1

The Continental  
**Bodega Company**  
Valódi hamisítatlan  
külföldi borok



• Portbor •  
• Sherry •  
• Madeira •  
• Marsala •  
• Malaga •  
Tarragona s. a. t.  
Legjobb  
bevásárlási forrása

Raktár:  
Nagy-Enyeden  
**Winkler János**  
urnál.

1168 10—20

1192—897. tkvi.

### Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság által a nagyenyedi kisegítő takarékpénztárnak Magyar András elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 350 frt tőke, ennek 1893. évi ápril hó 15. napjától járó 8% kamatai,

34 frt 95 kr már megállapított, valamint jelenlegi 4 frt és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Magyar Andrásnak az ozdi 79. sz. tkjbe A + 1, 3—6, 8—19, 21, 23 és 24 r sz. a. foglalt ingatlanokbéli jutalékára 444 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1897. évi **november hó 3-ik** napján d. e. 10 órakor Ozd községben fog megtartatni.

Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételart az árverés jegerőre válta után 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt, minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál és Ozd község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság.  
Nagy-Enyed, 1897. április 15.

**Csernátóni Vajda Péter,**  
kir. járásbíró.

1252 1—1

Alsófehér vármegye főispánjától.

Sz.: 613—1897.

főisp.

### Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bizott Alsófehér vármegyében előléptetés folytán megüresedett egy szolgabírói állásra ezenel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, akik ezen 800 frt évi fizetéssel és 150 frt lakbér illetményenyl javadalmazott állást elnyerni ohajtnak, hogy kellően felszerelt és életkorukat, családi állapotukat, eddigi alkalmaztatásukat feltüntető, továbbá az 1883. évi I. t-cz. 3-dik §-ában előírt képzettségüket igazoló folyamodványukat hozzám folyó évi **október hó 25-ig** terjesszék be.

Nagy-Enyeden, 1897. október hó 6.

**Zeyk Dániel,**  
főispán.

1248 2—3

Értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy  
a személyesen tett bevásárlásom folytán

# Újdonságok

uri és női divatárukban az őszi és téli évadra  
rendkívül nagy választékban megérkeztek.

**Székelyhidy János**

uri és női divat verseny-áruháza  
**Nagy-Enyeden, Fötér.**

1250 1—1

1065—897. tkvi.

**Árverési hirdetmény.**

A nagyenyedi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság által a nagyenyedi kiegészítő takarékpénztárnak Fodor József és neje Buresik Kata elleni végrehajtási ügyben végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 50 frt tőke, ennek 1892. évi április hó 16-ik napjától járó 8% kamatai, 16 frt 55 kr végrehajtási mar megállapított, valamint jelenlegi 5 frt 65 kr és a megmerülő költségeknek kielégítése vegett végrehajtást szenvedő Fodor József és neje Buresik Kata neveikre felvett nagyenyedi 25 sz. tkjbe A + 1 r. sz. a. fekvőjükre 207 frt és a nagyenyedi 1263. sz. tkjbe A + 1 r. sz. a. fekvőjükre 236 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1897. évi november hó 21k napján d. e. 9 órakor a bíróság tkönyvi irodájában fog megtartani.

Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételár az árverés jogerőre valta után 3 egyenlő részletben, 15, 30, 60 nap alatt, minden részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói leteti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságnál és a városi tanácsnál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság. Nagy-Enyed, 1897. április hó 13-án.

**Csernátoni Vajda Péter,**  
kir. járásbíró.

1253 1—1

**Must-eladás.**

A nagyenyedi ev. ref. Bethlen főiskola **miriszlói szőlőjében** folyó hó 18-án és következő napjain leszüretelendő mintegy **100—120 hektoliternyi Rizling, Som, Muskotály, Tramini és vegyes fajú must-termés** nyilvános árverés útján el fog adatni.

Kikiáltási ár hektoliterenként **38 forint.**

Az árverés **f. hó 17-én d. e. 10 órakor** fog megtartatni Nagy-Enyeden a főiskola jog- és jószágigazgatósági irodájában, hol a részletes feltételek korábban is a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

**Bánatpénzül 400 frt** teendő le készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban.

Nagy-Enyed, 1897. október 5.

**A Bethlen-főiskola**  
jog- és jószágigazgatósága.

1244 3—3

1087—897. sz.

**Árlejtési hirdetmény.**

Az ezen kir. orsz. fegyintézetben 1898. évi január hó 1-től 1898. évi december hó végeig szükségelendő mintegy 180 mtm. marhahus, 7 mtm. borjúhús és 25—30 m'm. juhhus szállításának biztosítása végett **1897. évi november hó 23-ik napján** délelőtt 10 órakor az intézet hivatalos helyiségében nyilvános árlejtés fog tartatni.

Felhivatnak árlejtetni kívánók, hogy szabályszerűen bélyegzett és 200 frt, azaz kettőszáz forint bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatukat, melyben az ajánlati egységi árak számokkal és betűkkel kiirandók s az is kitüntetendő, hogy ajánlattevő a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthető szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti, a fentt kitett határidőig hozzám nyújtásuk be.

Az árlejtési feltételeknek még nem felelő, vagy más irányban szabálytalan, továbbá az elkésve érkezett, végül a pót- vagy utóajánlat nem fog figyelembe vétetni.

Az ajánlat borítékára „Hus-szállítási ajánlat” czím irandó.

Nagy-Enyeden, 1897. október 7-én.

**Uray László,**

igazgató.

1254 1—1

Sz. 3294—897. kzvi.

**Hirdetmény.**

Zalathna község képviselőtestületének LXXIV/897. kgy. sz. határozatából kifolyólag közhírré tétetik, hogy volt „Diewald”-féle, most pedig: **községi tulajdonát képező vendéglő, melyhez ivószobákon kívül, vendégszobák, gyümölcs- és veteményes kert, nagy istállók és tágas udvar, jó ivó viz stb.**

tartozik, **Zalathna község-házánál 1897. év október 30-án d. e. 10 órakor** tartandó nyilvános árverésen legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

A haszonbér időtartama 1898. év január 1-étől kezdve 3 év.

Kikiáltási ár egy évre 500 frt. Árverezők tartoznak a kikiáltási árnak 10%-kát bánatpénzzel előre letenni. Árverés előtt megfelelő bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatnak.

Az árverési feltételek és vagyon leltár alólírott előljárásnál hivatalos idő alatt megtekinthetők.

Zalathnán, 1897. október hó 1-én.

A községi előljárásgal.

**Slafkovits s. k.**

előjáró.

**Albini s. k.**

körjegyző.

1257 1—3

**I. magyar királyi szabadalmazott****OSZTÁLY-SORSJÁTÉK**

A magyar kir. osztály-sorsjáték

**50,000 nyereményének jegyzéke.**

A legnagyobb nyeremény a játékterv 9. § szerint

**1.000,000 korona.**

**Egy millió**

A nyeremények különleges beosztása a következő:

Nyeremények	Korona
1 á	600,000
1 "	400,000
1 "	200,000
2 "	100,000
1 "	90,000
1 "	80,000
1 "	70,000
2 "	60,000
1 "	40,000
5 "	30,000
1 "	25,000
7 "	20,000
3 "	15,000
31 "	10,000
67 "	5,000
3 "	3,000
432 "	2,000
763 "	1,000
1238 "	500
90 "	300
31700 "	200
3900 "	170
4900 "	130
50 "	100
3900 "	80
2900 "	40

**50000 nyeremény és jutalom 13.160,000 kor.**

összegben, mely 6 osztályban sorsoltatik ki.

Az 1897. év február hó 27-iki törvény szerint a kislutri megszűnik és ezen osztály-sorsjáték által pótolatik. Németországban ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállnak és az illető sorsjegyek eladattak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késünk.

A magyar osztály-sorsjáték áll:

**100.000** és **50.000**  
eredeti sorsjegyből és pénznyereményből

A nyerési esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kislutri, vagy egy igervény vetele ezzel nem is hasonlítható össze. Ly előnyös esélyekkel szemben mindeanki nyujtsa kezét a szerencsének viszonyaihoz képest.

Az összes 50,000 nyeremény a mellette álló nyeremény-jegyzékből látható; ezen nyeremények 6 részben lesznek kisorsolva és a nyero sorsjegy készpénzben kifizetetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

**6 frt** egy **egész** eredeti sorsjegy  
**3** " egy **fél** " " "  
**1.50** " egy **negyed** " " "  
**0.75** " egy **nyolczad** " " "

A húzások a fővárosi vígadó épületben nyilvánosan történnek a m. kir. kormány felügyelete alatt és egy kir. körjegyző előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben elárusítjuk vagy utánvétellel, vagy az összeg postautalványnyal beküldése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevet azonnal feljegyezzük és vevőink minden egyes húzás után megkapják a kimerítő sorsolási jegyzeket.

Rendelményeket f. é. október hó 23-ig fogadunk el.

**Török A. és Társa**

a magy. királyi osztály-sorsjáték főelárusítói,

**BUDAPEST, Váci-körut 4/P. szám.**